

Đêm trßc ngày Tâm rßi Đà Nẵng trß về Mä, bßn bè tß chßc mßt bßa tißc tißn hành anh, có karaoke, có khiêu vũ, có sß tham dß cßa nhißu phß nß đßp, trong đó có Hßi. Hßi là chß mßt mß vißn nhß, chßng 40 tußi. Hßi đã có chßng con. Ai cũng ngßc nhiên không hß thßy Hßi đi chung vßi chßng tham dß nhßng cußc vui. Ngßi ta nói chßng Hßi là mßt cán bß cao cßp, không tißn đßn nhßng nßi đây. Mßi ngßi hát karaoke, cußi cùng là nhßy đßm. Hßi nhßy rßt đßp, đß đi u, tango, cha cha, bebop, valse...

An nói:

-Tâm nói nhßy dß. Ra nhßy slow vßi Hßi đi. Chß cßn nhúc nhích hai chân. Hßi dịu cho.

Tâm thßy thßnh thoßng Hßi lißc nhìn mình. Qua nhißu kinh nghißm vßi phß nß, anh bißt Hßi đß ý đßn mình. Nghe nói Hßi là vß cßa mßt cán bß cao cßp, anh cũng mußn "thß" xem sao. Tâm ßm ß nói:

-Rßi đßng phía trên thì sao.

Mßi ngßi nhìn Hßi cßi. Hßi nói:

-Nhßy slow đâu cßn ôm chßt.

An nói:

-Ôm chßt trông đßp hßn.

Hßi cßi nhßng vßi làm mßt nghiêm.

Quả thật làm sao nhỡy slow với Hôi mà không chạm được ngón cái Hôi đâu c.

An ném cho Tâm một cái gối mợng:

-Chém vào gối của hai người, ôm nhau thật chặt. Gối rồi, phết.

Mọi người cười. Tâm làm theo lời An. Hai người tự nhiên ôm chặt lấy & cái gối, nghĩa là ôm chặt nhau, dịu nhau đi trong âm thanh của "Khi Người Yêu Tôi Khóc". Tuy cách nhau một cái gối nhưng Tâm cảm thấy như tim Hôi đang đập với nhịp nhũu cảm xúc.

Tan tiếng, Tâm cùng mọi người bước ra khỏi nhà, chỉ còn Hôi trên lầu. Tâm vội chạy lên cầu thang, nói là bị quên chìa khóa. Hôi đang lúi húi tìm cái gì trong túi xách. Nhìn chung quanh không thấy ai, anh vội kéo Hôi vào góc nhà, ôm hôn chặt. Hôi chỉ phớt lờ lấy lệ. Anh thấy môi chị nhúc nhích, hơi thở dồn dập, người nàng lên. Tâm biết anh đã chiếm được trái tim của Hôi. Rồi tiếng sáng mai anh phớt lờ Việt Nam sớm. Ồ My, Tâm gọi điện thoại cho Hôi. Hai người chat với nhau, tiếp tục hôn nhau qua điện thoại.

-Tại sao Tâm không bao giờ hỏi gì về chuyện em vậy?

-Tại anh thấy Hôi không đem chuyện theo, anh xem như em còn độc thân.

...

-Em không có cảm giác khi đi chơi chung với anh ả y

-Tại sao?

-Đäng häi täi sao.

. . .

-Tâm là ngäi duy nhät trên đäi em cho biät chuyän bí mät gia đänh. Anh häa danh dä không cho ai biät chuyän säp kä.

-Anh häa

-Sáu năm nay hai vä chäng Häi không hä làm chuyän yäi nhau. Vä chäng mà không có chuyän yäi nó... buän cäi läm. Lâu räi em cũng quen đi. Säng chung trong nhà nhä anh em. Träc đây khi ngäi này không ăn hät mät tô bún, ngäi kia ăn phän còn läi. Bây giờ thì không. Em thäy gäm gäm khi chung chä nhä väy.

-Nhä väy mà không liä cũng... hay thät.

-Viät Nam không phäi Mä. Còn lä giáo, con cái, hä hàng, bän bè và...đäng.

-Nhäng em thì sao? Vän còn "säc" chä ?

-Em vän còn nhiäu, nhiäu läm. Väy mäi... khä

-Thät täi nghiäp cho em và cho... anh.

-Sao?

-Tình trßng vä anh cũng tßng tß nhä chßng em.

-Nhßng phß nß có thß chiäu chßng. Còn đàn ông sao đßc.

-Có thußc.

-Vô phßng. Đß thß thußc rßi.

Hai ngßi càng ngày càng thân mßt. Hß bäo mißng väi nhau hßn. Hß nói väi nhau trên net nhß hai vä chßng ß trong phòng the, đôi lúc còn dùng nhßng tißng ít ai dám vißt ra thành chß đßy đß. Trong webcam hß nhìn nhau nhß mußn "ăn tßi" lßy nhau. Nhìn mßt nhau chßa đß hß còn mußn nhìn nhßng nßi khác trên thân thß.

-Em kéo... áo xußng mßt chút đßc không?

-Hôm nay áo ngßc cßa em xäu quá. Đß em đi thay.

-Không cßn áo ngßc.

Không ai ngß chß gßp nhau ß ngoài đßi có mßy tißng đßng hß mà hß đã nhß vä chßng mßi cßi.

Phßng, vä Tâm thßy Tâm thßng ngßi trßc computer cß giß. Cái màn hình nay đßc xoay vào trong, phía cßa sß.

-Anh save hình c̣a em trong computer cḥa?

-À... ồ, anh save rồi. Màn hình xoay ṿ phía c̣a ṣ đ̣ nhìn ḥn, kḥi i ng̣ c̣ sáng.

Pḥng ṿn tḥt tḥ, hịn ṭ, không ḥ tḥc ṃc, không ḥi thêm. Cḥ có ṃt account riêng trong computer. Cḥ cḥ bịt có account này.

Khi nghe tin Ḥi du ḷch Ṃ, Tâm vui ṣng, ṣa ṣan đón Ḥi nḥ đón ṃt cô dâu. Tṛc đó ḥ đã ṭng chat ṿi nhau .

-Anh g̣p em, anh ăn tḥt em ngay.

-Em cũng ṿy. Ṭi mình đâu còn con nít. Khi yêu nhau ṭi mình bịt ṭi mình mụn gì.

Ḥi nói Ḥi qua Ṃ cḥng vài tháng. Cḥ ṿa du ḷch, ṿa ḥc ṃt ngḥ gì đó, thí đ̣ móng tay, trang đ̣i ṃ.

- , Ḥi đâu có ḥc đ̣c. Ḥi pḥi xin du ḥc, có ḷ theo địn F1. Ḥi pḥi ḥc ṭi ṃt tṛng college đ̣y ngḥ đ̣c Ṣ Di Trú cho phép đ̣y du ḥc sinh. Tṛng ṣ c̣p cho Ḥi ṃt lọi gịy ṭ g̣i là I-20 đ̣ đi pḥng ṿn.

-Em bịt rồi i Tâm rồi. Tụi em rồi khó xin đi du ḥc cao đ̣ng. Em đ̣nh qua Ṃ theo địn du ḷch rồi xin đ̣i qua địn du ḥc. Ṇu cḥng may không đ̣c, em ṿn c̣ xin ḥc. Em đâu c̣n ḅng chính tḥc do chính pḥ c̣p. Em cḥ c̣n ṃt cái ḅng do tṛng c̣p, ṿ ṛng ṿ ṛn càng nhịu càng ṭt đ̣ đem ṿ Vịt Nam treo trong tḥm ṃ vịn. Ng̣ i Vịt Nam bây gị thích ḅt c̣ cái gì ṭ Ṃ.

Tâm đang hí hửng chờ đón Hời thì nhận được tin nhắn của Hời trong điện thoại di động gửi qua Yahoo:

-Chợt rồi Tâm ơi! Minh, chúng em cũng đi Mùa nữa.

Tâm gửi điện thoại ai vậy, Hời nói thêm:

-Em đâu có ng. Tự nhiên mất ng. bạn thân của Minh rồi hửng báo cho hai vợ chồng cùng đi cho vui. Anh ta nói Minh đã ph. viên, sao không đi chơi. Anh ta sẽ bao. t. t. c., kể cả vé máy bay, ăn , đi chơi... Thông. th. ng. lãnh. s. quán M. cho đi mất ng. bạn trong hai vợ chồng. M. t. ng. bạn và xong rồi ng. bạn kia mới đi đ. c. Tr. c. khi đi ph. ng. và n. em. định. ninh. th. nào cũng chỉ mất ng. bạn đ. c. đi. Và Minh sẽ nh. ng. cho em.

-Nếu u. h. cho Minh đi tr. c. thì sao?

-Nếu u. Minh đi tr. c, Tâm và Việt Nam và em. Tha. h. t. do.

-Anh bạn đi làm, sao và đ. c. Nh. ng. chuy. n. đã rồi. Mi. n. bàn. Bây. gi. ph. i. tính sao đây.

-Ch. c. ch. n. gia. đình. anh. bạn. sẽ. đi. đón. Th. t. m. t. s. ng!

-Th. nào anh cũng lên phi tr. ng. Nh. quá. À, hay em làm th. này. Đ. n. Đài B. c, em đi đâu đó, tr. chuy. n. bay, em đi chuy. n. bay sau. Yêu. c. u. hãng. máy. bay. đ. em. t. lo. li. u. vi. c. thông. báo. cho. thân. nhân. M. Nh. ng. giai. đo. n. ti. p. theo. em. th. a. hi. u.

-Thôi anh ơi, r. c. rồi l. m. Ông bạn của Minh tình. l. m. Em sẽ tìm cách báo Minh và s. m. lo. cho. th. ng. bé. Em. l. i. Tha. h. . . Nếu. k. t. l. m, t. i. mình. tìm. cách. g. p. nhau. m. i. ngày. vài. ba. gi. . Anh. thành. phó. Glendale, em. sẽ. thành. ph. Pasadena. Nghe. nói. cũng. g. n.

-Nhưng anh cũng sẽ lên phi trường nhìn em một cái cho đỡ nhớ.

-OK. Em sẽ cho anh chỉ tí về chuyến bay sau.

-À... Chắc chắc em sẽ đến phi trường quốc tế Los Angeles. Đến nơi em gặp vợ đầu bằng mua đi tiêu, đi ra ngoài, rồi qua phòng, đến Terminal 4. Anh chờ ở đó.

-Em sẽ.

-Đã có anh. Xui xẻo lắm, gặp không được, thì em trở lại. Sẽ cái gì!

-OK, bye anh. Hôn.

-Bye! Nhớ nghe. Nhớ quên, phải hỏi lại anh.

Chuyến một tháng sau Hối và chuyến mới qua Mỹ. Tâm đến phi trường đúng giờ để trừ chuyến bay đến. Tâm biết khách du lịch đến Mỹ, nhất là từ các nước như Việt Nam, Campuchia, Lào... phải làm thủ tục rất lâu. Anh ngồi nhìn tổng toán hành khách đi ra. Ngồi ở Việt Nam mới qua, dù ăn mặc cách nào đi nữa, anh cũng nhận ra ngay, do màu da, và mặc quần áo khác, tò mò hay ngạc nhiên. Có người không gặp mặt nước này với đi như vậy nhưng cũng có người thấy Mỹ không "ghê gớm" như họ đã vẽ ra trong óc.

Mãi đến hơn một tiếng đồng hồ sau khi máy bay hạ cánh, Hối và chuyến mới xuất hiện. Nhớ Hối không đi theo chuyến, không ai nghĩ chắc là người Việt mới từ Việt Nam sang. Hối cao lớn, thân hình có nhiều đồng cong tuy nhiên, nước da trắng như mặt người Đới Hàn. Minh, chuyến chuyến thì người cao lùn, đen da, mặt sần sùi, nhà quê, lại trông già hơn chuyến rất nhiều. Hối ăn diện như đi tham dự một buổi lễ long trọng, váy đẹp, áo vét. Chuyến chuyến cũng đẹp, cà-vạt hỏi. Tâm không dám nhìn Minh lâu. Anh có một cảm giác lạ. Anh thấy người nghi ngờ Minh. Nhưng người thân

Ì c a H i c dán vào m t anh. Nó m nh quá, át h t c lòng tr c ã n c a anh đ i v i Minh.

M t đám 4 ng i, trong đó có 2 ph n đ n đón v ch ng H i. H ch p hình, quay phim, ôm hôn, c i nói ã n ào. Tâm th y H i ng ngác nhìn quanh, nói gì đó v i đám ng i đ n đón, r i đi nhanh ra c a phía bên ph i. Anh v i đi ra c a chính, r ph i, theo H i. H i trù tr nhìn m y t m b ng ghi s terminal. Tâm v t nhanh qua kh i H i, đi vào m t góc khu t g n terminal 4. H i đi theo. Tâm ôm hôn H i t i t p. H i th đ n đ p, có ì v vì s h n là b kích thích. Tâm nói:

-Em ra xe v i anh m t chút đ c không? Xe anh đ u g n đây. Xe van r ng rãi ì m.

-Em s ì m. T i mình có... tr t đi đâu n a mà anh v i vã v y. Thôi, em vào k o h nghi. Nh s đ i n tho i em cho không? Nh ng đ em g i tr c ti n h n.

H i v a nói v a ch y đi.

Nguyên c ngày hôm sau anh đ i H i g i mà v n không th y. Chi u ì i anh c n th n ra m t tr m đ i n tho i công c ng g i cho H i. Ti ng m t ng i đàn ông bên kia đ u giây h i anh mu n nói chuy n v i ai. Anh nói anh là nhân viên h i quan M , mu n nói chuy n v i bà Tr ng Th Ng c H i v chuy n gi y t ghi sai. Anh đ nh b ng n u g p ch ng H i, anh s nói mình g i nh m ng i. R t may, ng i bên kia đ u dây v i vàng cho anh s đ i n tho i đi đ ng c a H i.

-Sao em không g i?

-Em v a m i mua đ i n tho i xong, lo i prepaid, kh i phi n ng i khác. Th B y ngày mai đúng 5 gi chi u em g p anh t i m t n i nào đó do anh ch n. Tr ì m 9 gi t i em v . Em nói đi ch i v i m t b n gái. Con này ch u ch i ì m. Em đ n nó r i. Em mu n g p anh s m h n nh ng không đ c.

-Ch em ã g n ch Target. Đi b ch ng 100 th c là đ n. Em vào c a bên trái c a ch . Đi ra c a ph i, r i qu o ph i. Th y cái xe Honda CVR màu tr ng s XPC 359, nhìn quanh không có

Mùa Đông Đã Hết

Tác Giả: Bä Tùng Ma

Thứ Tư, 21 Tháng 1 Năm 2009 21:59

---

ngäi quen, em mß cãa sau vào ngäi hay nßm cũng đäc. Có anh sän trong xe. Näu gäp trängäi gì, anh sä gäi.

Chiäu hôm sau Tâm lái xe đi Pasadena. Hai ngäi gäp nhau, đäa nhau đän motel. Tâm không ngä mät phä nä 40 tuäi mà còn sẵn chäc và đäp nhä Häi. Häi "khäe" hän bät cä ngäi đàn bà nào đã qua trong đäi anh.

-Anh häi thät em...

-Gì anh?

-Em cä nói thät. Không cän thiät phäi đäi. Nó không có änh häng gì đäi väi tình cäm cäa anh dành cho em.

-Gì väy? Cä häi đi.

-Có thät đã sáu năm nay em không có ai?

-Em nói đäi anh đä làm cái gì.

-Sao em chäu đäng đäc.

-Sao äi không đäc. Chäc anh suy bäng ta ra bäng ngäi. Đàn bà khác. Thäng thäng đàn bà có tình cäm thì mäi thích... Em đâu có yêu ai träc khi gäp anh.

Tâm cäm thäy sung säng và tä hào khi nghe Häi nói väy.

-Ngồi i nh em mà không có ai sao- Anh nói.

-Ai dám của em, bà Minh.

-Sao em lại y ch ng...?

-Gia đình em chỉ có một chút liên hệ với chị để cũ, ngời chú ruột em là trung tá hải quân. Nhưng chị ruột em là công an. Hải y gia đình em nhất định không cho xu ng tàu đi n c ngoài theo lời khuyên của ông chú, mà nghe lời của em. Chị em giữ i thi u em l y ch ng cán b . Gia đình em và ngay chị em định ninh con để ng duy nhất để có chị m no áo m là theo cách m ng. Mẹ, Tây đã hết th i. T t r i M Tây cũng để c giữ i phóng. Chị nghĩa Mác Lê Nin vô để ch mà. Tuy chỉ có liên hệ một chút với chị để cũ nhưng chị em phải "mánh" ng i ta m i chấp thu n cho Minh l y em. Chị em như ng i b n thân xác như n ông ta t ng để c gia đình em che ch khi h at để ng trong thành ph . Th t ra gia đình em ch ng che ch ai c . Chị em giúp em như v y và để c ba em tr công... một cái nhà l n. L y ch ng xong chán quá Tâm i. Nó... trái của l m. S thích, quan đi m v chính tr , tôn giáo đ u khác nhau. Nói vô duyên, làm chuyện đó cũng khác, hùng h c nh trâu. L i nhà quê n a. Rồi Minh b ng nhiên m c cái b nh quái g đó.

-Anh hải em chuyện này n a.

-Gì anh?

-Em chị m th y ra sao khi l n để u tiên b c vào phòng ng .

-S , hải hải p, sung s ng, nhưng cũng th y m c chị m, t i cho Minh. Nhưng đã sáu năm rồi còn gì. Mà, em cũng đã cho anh y cái quý nhất của ng i con gái khi em m i 19, còn Minh thì trên 30. Em cũng cho anh y m t để a con trai kháu kh nh. Không có em, s c m y anh ta có m t để a con trai nh v y. Còn anh thì sao?

-Đã nói rồi mà, với anh hầu như để anh hoàn toàn tự do. Khi người với không thích thì tha gì đến chuyện... thì cũng không ghen hay ít ghen.

Đến tận việc đi lại với H, Tâm share một căn phòng nhỏ để yên tĩnh nghỉ, có cả internet để H dùng computer. Anh mua cho H một cái laptop. Khi không gặp nhau hai người chat. Phóng, với Tâm ngạc nhiên hỏi sao anh hay vắng nhà, Tâm nói đi làm thêm. Phóng tin ngay, chỉu anh và ra với quý trọng anh hơn trước. H cũng nói đến chuyện là đi chơi với bạn.

Một hôm H nói:

-Em nghe nói M có cả hàng sex... người làm. Tôi nhớ đến lần em cả hàng thú y. Anh đến em tôi đó xem thôi.

Tâm trừ trừ một lát rồi chờ H đi.

Trong tiệm chỉ có một anh M đen và người bán hàng. H ngay người nhìn những vật trưng bày. Tâm đang cùng H tò mò nhìn nhìn cô búp bê há miệng thì nghe có tiếng gọi:

-Tâm.

Cả hai giật mình quay lui. Thì ra là Huy, một người cùng anh vượt biên trốn đây và đã từng làm chung sự với anh. Huy hiện đang làm chủ một tiệm giặt ủi đông khách. Huy hướng nhìn Tâm rồi nhìn H, rồi khẽ gật đầu chào H.

-Đây là em cô chủ của tôi à. Việt Nam mới qua. Cô y và mấy người bạn cần ng ng c đòi tôi đến đây xem cho biết. Mấy cô y đâu rồi?

Hỏi nhanh trí nói:

-Tôi nó mới đi ra ngoài mua cái gì đó. Chắc vậy nhà luôn rồi. Thôi anh Hai ơi, đi v.

Huy cười a mắt nhìn chằm chằm H. Mắt lát sau Huy nói:

-Nhân tiện mới hai anh em ăn phở với tôi.

Ăn phở xong Huy lại rủ đi uống cà phê.

-Tâm nhá số điện thoại của mình không. Thôi, để mình cho số điện thoại tìm cho d nhà, 736 362 3763 t c rememberme.

Hỏi c:

-Ngồi M nghĩ ra nhiều cái hay quá. Vì t Nam cũng đang bắt chước. Ngồi Vi t M nhiều nên ngồi Vi t quê nhà cũng rất nh h ng M.

-Cười giở bắt chước M: nh c, phim nh, lại s ng... vô s - Huy nói.

Trên đường trở về, Tâm cười nói:

-Không biết h n mò vào ch đó làm gì. Chắc để nhìn cho bắt thêm.

-Càng nhìn càng thêm, Tâm ị.

-Huy đäc thân hän 3 năm nay rồi.

-Sao vậy.

Tâm đùa:

-Chäc hän "làm" quá, chä vä chäu không näi, chät.

Näa tháng sau Minh trä vä Viät Nam. Häi vän còn ị ị. Một hôm Häi nói väi Tâm:

-Em thích näi này quá. Không khí, con ngä và cä chính quyän näa. Chäng ai làm phiän đän mình cä. Em có cäm täng nhä kiäp träc em đäc sinh ra và ị nä lên ị đây.

Ngäp ngäng mät lát, Häi nói:

-Có cách gì ị luôn đây đäc không anh?

-Chäng con em thì sao.

-Ly dä. Bäo lãnh con qua sau.

-Muän ị ị chä có cách ị y chäng.

-Em có thể bỏ tiền ra kết hôn gì.

-Anh nói ra có thể em cho là anh đồ o đồ c gì hay mất cái gì tởn ng tởn nh vậy. Anh b

đng hng bên đó đi x th m t nh ng đ c ng i M c u mang. Anh ch a tr n ng i M đ c gì nh u, bây giờ đi làm chuy n trái lư t sao. Mà bây giờ chuy n đó d l l m.

-Vậy thì kết hôn thì t. Thí d nh là... là anh. Anh li d kết hôn v i em đ c không.

Tâm ng c nhiên nhìn H i:

-Khi nói chuy n v i nhau trên net chúng ta nh n m nh nh u l n hoàn c nh chúng ta gi ng nhau. Em kh ng đ nh không bao giờ b ch ng; anh cũng vậy, không th b v . Chính vì vậy mà g n nh anh không có m c c m nào v i v anh khi yêu em. Anh r t tho i mái.

-Thôi, đ . Em bi t r i.

H i khóc thút thít. Lát sau H i nói :

-Thí d nh ... nh em có thể kết hôn v i Huy...

-Thi t hay gì .

-Anh nói không nên gì , vậy thì thì t. Em th y Huy có v ... thích em. Em không l m đ c.

-Nếu em kết hôn thì t với ai thì chúng ta chia tay nhau sao? Em tính chuyện...đốt ngót quá.

-Đâu cần phải chia tay.

-Em muốn ngoi tình thêm lên nữa? Không bao giờ anh làm chuyện đó nữa. Nhất là đối với Huy, một người bạn. Ngay cả khi em lấy Huy, chuyện có Huy, anh cũng rất ngại ngùng khi gặp hai người.

-Vậy sao anh dám hôn Hị sau bữa tiệc? Anh biết em có chuyện mà.

-Ai cũng biết em và chuyện em có vấn đề. Em từng nghe người ta không biết sao. Hẹn nữa... hẹn nữa... Chuyện này khó nói

-Còn nói. Người người làm người nghe càng thêm khó chịu.

-Lúc đầu anh chỉ muốn... đùa thôi nhưng sau anh thấy yêu em.

-Thôi, thôi. Đàn ông nào cũng giống nhau.

-Đàn ông nào nữa. Chỉ có chuyện em và anh thôi mà. Anh và chuyện em đâu giống nhau

Tâm nói xong, ra xe trở về nhà. Tâm nghĩ Hị không phải chỉ có hai người đàn ông như chuyện nói. Đối với anh, chỉ có bao nhiêu đàn ông cũng được, miễn chỉ nói thật hoặc nói như một người yêu cũ của anh trước đây:

-Anh hỏi em có bao nhiêu đàn ông hỏi? Sao anh hỏi mình câu đó thế vậy?

Hỏi đã không nói nhảm vậy. Chẳng nâng mình lên quá tầm mức anh yêu cầu, để làm gì, chẳng mong gì từ anh?

Đã hai ngày rồi anh không gặp H. Anh thấy nhảm. Hai người đi gặp nhau. Anh nói với H. Anh sợ tíu tít tính chuyện đi Mỹ cho H.

Anh thuê căn phòng bên Pasadena, thuê một phòng khác tại Glendale, không xa nhà anh bao nhiêu. Nơi đây có nhiều người gốc Armenia, ít có người Việt. Anh chọn nơi đây chính vì lý do đó, mà cũng vì nó đẹp. Hai bên đường phố trồng đầy những loài cây gì có hoa màu đỏ rực rỡ. Tôi thấy anh làm việc đến cái ngã ba gần nhà, rồi phải đi đến đây, rồi trái sẽ đến nhà anh. Hôm nay anh vào lái xe vào suy nghĩ mệnh mạng với mối tình của hai người. Lần đầu tiên anh nghĩ sâu xa hơn về H. Có thật H là người tình tuyệt vời như anh đã từng tin hào không? Chắc chắn là không. Ngay từ năm 19 tuổi H đã là một người con gái, đã kết hôn với một kẻ "xa lạ", hoàn toàn trái ngược với mình, chẳng hiểu gì về anh. Rồi tiếp theo là gì? Anh nghĩ H không như người không thành thật mà còn mơ hồ. Anh cảm thấy thất vọng, để vậy.

Đi làm về, đến cái ngã ba, anh thấy người qua xe qua phải đi đến với H. Nhưng từ sau cái ngày anh nghĩ sâu xa hơn về H, cái xe như không nghe lời anh, cứ rẽ qua bên trái. "Bên phải" trong óc anh đã vẽ sẵn con đường về nhà, không phải con đường qua khu phố có nhiều cây hoa màu đỏ. Hôm nay cũng như hôm qua, khi bắt chột thấy cây ngọc lan hiên lên trong cửa kính xe, anh mới nhận mình đã đến trước cửa công nhà. Năm nay cây ngọc lan ra hoa sớm hơn mọi năm. H đang thơm tho như bông hoa tỏa hương làm anh ngây ngất, như là mối tình rất đẹp của anh và Phụng. H còn ở quê nhà. Lúc này hai người đang nhìn nhau dưới bóng mát cây ngọc lan như thế này trước một ngôi chùa. Nguyên cớ tháng nay anh đã đi Phụng. Anh thấy se lòng khi vào anh ra một công. Thật thì nghĩ cho Phụng. Chẳng sợ gì mà Phụng nghĩ gì về anh một phần vì Việt Nam của anh không thể khác. Ngoài công ăn việc làm, săn sóc công con, thú vui duy nhất của anh là chụp hình, cho hình vào computer sắp lại những vật nhẵn đã bắt đầu xuất hiện trên mặt. Chẳng có nguyên hai tập ảnh dày chôn anh nghĩ đến hình này. Tôi nào chẳng cũng đem hai tập ảnh ra xem, không hề biết chán. Chẳng biết thích chụp hình dưới bóng cây ngọc lan.

-Em sợ một ngày nào đó người ta sẽ đến cây ngọc lan đi. Chắc khi đó em khóc quá.

Phong ch có một khay t đi m duy nhất để v i anh là không m n ng trong v i c ch n g i. Nh ng v i ch anh đã có một tình yêu chân th t. Anh nghĩ đ n m i tình gi a anh và H i. Có th t đó là tình yêu không, hay ch là xác th t.

N a gi sau khi anh v đ n nhà đi n tho i đi đ ng c a anh reo lên. Ti ng H i phía bên kia đ u giây:

- Chuy n k t hôn đó mà. H i ch th anh thôi. Bye nghe. Khi nào đ n cũng đ c.

Anh ra ngoài, đ nh vào trong xe nói chuy n v i H i cho t do, nh ng nhìn cái xe anh l i nh t i nh ng l n nó "t đ ng" r qua trái. Hai cái đèn xe nh c p m t c a m t sinh v t tinh khôn, nhìn anh can ngăn:

-Đ ng có nghe l i bà y.

Anh tr vào nhà, su t đêm tr n tr c. Ph i gi i quy t th nào đây? Ph i d ng k hoãn binh m i đ c. Anh g i cho H i:

-Anh đi công tác m t tu n m i v . S nói chuy n nhi u sau nghe!

M t tu n sau anh đang chu n b g p H i thì Huy g i cho anh:

-Cô em c a Tâm th t là tuy t. Cô y đã nói gì cho Tâm bi t ch a?

Anh ng c nhiên r i ch t hi u. Anh c m th y nh mình trút đ c m t gánh n ng, nh ng không kh i cay đ ng trong lòng. Anh nói v i Phong đang c m máy nh đi vòng qua đ u gi ng đ đ n bàn computer:

Mùa Đông Đã Hết

Tác Giả: Bä Tùng Ma

Thứ Tư, 21 Tháng 1 Năm 2009 21:59

-Đä anh xoay mät computer ra ngoài cho em khäi đi vòng.

-Anh không sä chơi näng sao?

-Näng đâu näa mà chơi. Em vô tâm thät. Mùa đông đã hät, mät träi tä phäng nam chuyän dän lên phäng bäc. Näng không xuyên qua cäa sä näa.